

Anhang

til

Rigsdagstidenden.

1850.

Anden Session.

N° 58.

(Fortf. af Ubl. til Lov ang. Udredn. af Districtsheste.)

Men, ligesom denne Mening finder sin Gjendrivelse i den ikke uvæsentlige Omstændighed, at Hestene ikke ved de seneste overordentlige Troppesamlinger ere blevne indkaldte „til bestandig Tjeneste“, hvilket dog tidnævnte Forordning i dens § 30 har gjort til Betingelse for, at Hestene skulde leveres „uden videre Godtgjørelse“, saaledes er der heller ikke hidtil i den fra Krigsbestyrelsens Side fulgte Fremgangsmaade gaaet ud fra den Forudsætning, at Hestene, som indkaldte til bestandig Tjeneste, vare gaaede over til uden videre Godtgjørelse at blive Statens Eiendom, og de ere derfor under Krigen Løb, forsaavidt de endnu vare tilstede ved Regimenterne og i tjenstdygtig Stand, blevne hjemsendte vedkommende Udredere, naar der ikke længer havde Brug for dem, ganske som i Fredstid. I 1848 bleve saaledes de Heste, der ved Krigen Udbrud indkaldtes (men uden at denne Indkaldelse indeholdt Noget om, at den skulde være en Indkaldelse til bestandig Tjeneste), som følge heraf ogsaa betragtede som vedkommende Udreders Eiendom og ved Vaabensstilstandens Afslutning hjemsendte til Udrederne, forsaavidt de endnu vare tilstede ved Regimenterne og i tjenstdygtig Stand. De Districtsheste derimod, der vare gaaede tabte i Krigen Løb eller casserede som tjenstdygtige, bleve erstattede vedkommende Udredere ved frivilligt stillede Heste, hvoraf der i dette Aar blev leveret et stort Antal til Armeens Brug. Saaledes erholdt samtlige Udredere enten deres egen Districtshest eller en frivilligt stillet Hest, der blev indsat i Nummeret og givet Udrederne som Eiendom. Herfra skeete alene Undtagelse med de sydske og sjæls-

landske Artillerie-Districtsheste, idet disse Heste ikke bleve hjemsendte til Udrederne i 1848, men forbleve til Tjeneste ved de Batterier, hvor de vare ansatte, samt med det 4de Dragonregiments Districtsheste, der udredes fra Sjælland, idet de af disse Heste, der vare gaaede tabte eller casserede i Krigen Løb, ikke bleve erstattede ved frivilligt stillede Heste, men bleve godtgjorte vedkommende Udredere ved Udbetaling af Taxationssummerne, som androge ialt 3913 Rbd. Disse Udredere blev det derhos selyfølgeligt paalagt at besætte de vacante Nummere. Forholdene vare saaledes nu de samme, som før Krigen Udbrud. — Da Feltoget derefter atter begyndte i 1849, bleve Hestene paany indkaldte, og, da det tidlige ikke var fulgt, bleve de ikke heller den Gang erklærede for tagne til bestandig Tjeneste. Derimod blev det ved Vaabensstilstandens Indtrædelse og den deraf følgende Hjemsendelse af Districtshestene ved et Circulaire fra Krigsministeriet af 8de August bekyndtgjort for samtlige Udredere, at det stod dem frit for, naar deres egen Hest ei blev dem tilbageleveret, at vælge mellem, sely anordningsmæssigen at besætte det vacantblevne Nummer og dertil erholde udbetalt Taxationssummen for den tabte eller casserede Hest, eller at modtage en Erstatningshest, hvormed Nummeret midlertidigen vilde blive besat af Militæretaten, hvis Eiendom Hesten dog skulde vedblive at være. Den af Regjeringen ved denne Hestenes Hjemsendelse under Vaabensstilstandene afgivne stiltende Erklæring om, at de ikke havde været indkaldte til bestandig Tjeneste og saaledes ikke vare gaaede over uden Videre til Statens Eiendom, men at Forholdet mellem Udrederne og det